

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/66/2012
Identifikačné číslo spisu:	1004112771
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1004112771.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Anny Markovej a JUDr. Dariny Ličkovej, v právnej veci žalobcu T. H., U., zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Tóthom, Bartoškova 7, 831 14 Bratislava, proti žalovanému JUDr. Anton Tichý, M. R. Štefánika 20, 902 01 Pezinok, správca konkurznej podstaty úpadcu Stavebné bytové družstvo Viktória, Miletičova 1, 821 08 Bratislava, IČO: 31 397 425, o vylúčenie veci z konkurznej podstaty úpadcu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. júna 2012, č. k. 15Cbi 27/2004-724, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 13. júna 2012, č. k. 15 Cbi 27/2004-724 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom z 13. júna 2012 č. k. 15 Cbi 27/2004-724 uložil správcovi konkurznej podstaty úpadcu Stavebné bytové družstvo Viktória, Miletičova 1, 821 08 Bratislava, IČO: 31 397 425, povinnosť vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu nebytový priestor č. XX/XX na I. poschodí, X., spolu s podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti XXXX/XXXXXX, nachádzajúce sa v objekte na parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, zapísané na LV č. XXXX, k. ú. X., obec U.. Uložil tiež žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 745,03 eur. Tiež uložil žalovanému povinnosť zaplatiť štátu na náhradu trov konania 15,30 eur a súdny poplatok za žalobu vo výške 331,93 eur.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podanou žalobou zo dňa 13. 04. 2004 si žalobca uplatnil právo na vylúčenie nehnuteľností - nebytový priestor č. 3 na I. poschodí na X., spolu s podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu vo vlastníctve žalobcu z konkurznej podstaty úpadcu - Stavebné bytové družstvo Viktória, Miletičova 1, Bratislava, IČO: 31 397 425, v konkurze vedenom na Krajskom súde v

Bratislave pod sp. zn. 4K 22/2003. Listom osobitného správcu konkurznej podstaty bol žalobca vyzvaný na predloženie dokladov svedčiacich o nadobudnutí nebytového priestoru do svojho vlastníctva a následne správca zaradil nebytový priestor do súpisu konkurznej podstaty. Súd rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 18. 09.2009 č. k. 15Cbi 27/2004-129, ktorým vylúčil zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti špecifikované v žalobe a priznal žalobcovi náhradu trov konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 6Obo 169/2008-171, 6Obo 170/2008-171 zo dňa 27. 04. 2009, právoplatným dňa 12. 05. 2009, zrušil prvostupňový rozsudok a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že prvostupňový súd pochybil, keď nechal bez povšimnutia námietky žalovaného, že prevody práva a povinnosti z úpadcu na spoločnosť APROX a následne v krátkom čase na ďalšie subjekty, boli absolútne neplatnými právnymi úkonmi, okrem iných dôvodov aj preto, lebo voči jedinému spoločníkovi a konateľovi spoločnosti APROX, s. r. o., N. J. bolo vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu v súvislosti s jeho konaním pri uzatváraní zmlúv s úpadcom o prevode práv a povinností k nehnuteľnostiam a je vedené trestné konanie aj voči ostatným osobám, ktoré sa podieľali na týchto prevodoch. Pochybenie súdu prvého stupňa spočívalo na nedostatočne zistenom skutkovom stave a nepreskúmateľnosti jeho rozhodnutia v otázke vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa ako stavebníčka č. 76 nadobudla práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe k nehnuteľnostiam - nebytovému priestoru č. 3 nachádzajúcemu sa na I. poschodí v objekte na KN., ako aj 4345/591115 spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch a zariadeniach domu v rozsahu budúceho nebytového priestoru polyfunkčného domu - objekt č. 6, nachádzajúcich sa na parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, zapísaných na LV č. XXXX kat. územie X., obec U. na základe zmluvy uzatvorenej dňa 24. 04. 2002, a to so stavebníkom č. 73 - Istrotech, spol. s r. o. Záznam do katastra bol katastrom nehnuteľností vykonaný dňa 06. 05. 2002 pod z -1068/02, a to na návrh podaný dňa 25. 04. 2002. Do katastra nehnuteľností bola zapísaná zmluva o výstavbe V-3903/01 zo dňa 08. 11. 2001 - VZ 180/02 a aj zmluva o postúpení práva a povinností zo dňa 27. 03. 2002 a VZ 722/02 - záznamom.

Úpadca ako stavebník č. 1 a Poľnobanka, a. s., ako stavebník č. 2, uzatvorili dňa 25. 10. 2001 zmluvu o výstavbe podľa § 21 a nasl. zák. č. 182/1993 Z. z., ktorej predmetom bolo vymedzenie vzájomných práv a povinností pri nadobúdaní vlastníctva k bytom alebo nebytovým priestorom, a jej účelom bolo zabezpečiť výstavbu obytného domu - objektu „Polyfunkčný objekt s garážami č. 6 - Dlhé diely“, realizovanú v U., kat. územie X., na parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, vtedy zapísaných na LV č. XXXX k. ú. X.. Na stavbu bolo vydané stavebné povolenie Okresného úradu Bratislava IV - odboru životného prostredia č. 99/131/G/7-Gš/08H zo dňa 28. 01. 1999. Dom mal pozostávať z bytov a nebytových priestorov, špecifikovaných v zmluve, pričom zmluva rozlišovala byty a nebytové priestory nadobúdané stavebníkom č. 1 (Stavebné bytové družstvo Viktória) a byty a nebytové priestory nadobúdané stavebníkom č. 2 (Poľnobanka, a. s.). Stavebníci zároveň pristúpili k záložnému právu v prospech stavebníka č. 2 podľa V-4011/98 zo dňa 31. 08. 1998 a V-6479/99 zo dňa 29. 07. 1999.

Podľa čl. XI zmluvy o výstavbe bod 10, stavebníci mohli až do právoplatného kolaudačného rozhodnutia na stavbu Polyfunkčný objekt s garážami č. 6 Dlhé diely postúpiť práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, resp. ich časť, na tretiu osobu. Postúpenie práv a povinností muselo mať písomnú formu a podpisy účastníkov museli byť notársky overené. Kolaudačné rozhodnutie bolo vydané Okresným úradom Bratislava IV, odbor životného prostredia pod č. k. 2002/00870/H/36/Gš/08H zo dňa 22. 04. 2002, právoplatným dňa 07. 05. 2002.

Písomnými zmluvami zo dňa 27. 03. 2002 a zo dňa 03. 04. 2002 postúpil úpadca ako stavebník č. 1 práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe stavebníkovi č. 70 - spoločnosti APROX SK, s. r. o., Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, ktorá ich ďalej následne previedla štyrmi zmluvami zo dňa 10. 04. 2002 na spoločnosť PYRA, spol. s r. o., Kríkova 14, 821 07 Bratislava, ISTROTECH, s. r. o., Cintorínska 7, 811 08 Bratislava, SIVA BA, s. r. o., J. Váruma 11, 010 01 Žilina a PROSIF -

SECURITY, s. r. o., Šustekova 37, 751 04 Bratislava. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že práva a povinnosti, týkajúce sa nebytového priestoru žalobkyne boli prevedené na spoločnosť ISTROTECH, spol. s. r. o., zmluvou o postúpení práv a povinností zo dňa 10. 04. 2002.

Dňa 18. 07. 12001 uzatvoril úpadca ako dlžník zmluvu podľa § 269 ods. 2 zákona č. 513/1990 Zb. Obchodného zákonníka s Poľnobankou, a. s., Vajnorská 21, 832 65 Bratislava, IČO: 00 681 709, ako veriteľom 1, MERKURIA, a. s., Družstevná 2, 831 04 Bratislava, IČO: 35 801 913 ako veriteľom 2 v znení dodatkov č. 1 zo dňa 25. 10. 2001 a č. 2 zo dňa 28. 03. 2002. Ďalej úpadca uzatvoril aj zmluvu o zabezpečovacom postúpení pohľadávky s dátumom vystavenia dňa 27. 03. 2007 s overeným podpisom úpadcu dňom 04. 04. 2002, a to s Poľnobankou, a. s., ako postupníkom č. 1, MERKURIA, a. s., ako postupníkom č. 2, a Stavebným bytovým družstvom Viktória ako postupcom.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4K 22/2003 zo dňa 24. 09. 2003, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu žalovaného a žalovaný ako správca konkurznej podstaty zaradil dňa 17. 02. 2004 o. i. predmetný nebytový priestor spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu vo vlastníctve žalobkyne do súpisu konkurznej podstaty.

Žalovaný vo svojich vyjadreniach odôvodňoval zaradenie nebytového priestoru vo vlastníctve žalobkyne, vrátane spoluvlastníckeho podielu k spoločným častiam a zariadeniam domu tým, že nebytový priestor bol predmetom prevodu súboru nehnuteľností, nachádzajúcich sa polyfunkčnom objekte zmluvou o postúpení práv a povinností zo dňa 27. 03. 2002 a zo dňa 03. 04. 2002, ktoré prevody boli v rozpore so zákonom, zákon obchádzali, ako aj v rozpore s dobrými mravmi, t. j. absolútne neplatnými právnymi úkonmi.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí poukázal na ust. § 6 ods. 1, 2 a 3 zák. č. 328/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov o konkurze a vyrovnaní, § 19 ods. 1 ZKV, § 19 ods. 2 ZKV, § 39 Obč. zákonníka.

Z dokazovania vyplynulo, že v danom prípade do súpisu konkurznej podstaty bol zaradený majetok vo vlastníctve žalobcu z dôvodu, že správca konkurznej podstaty mal pochybnosti o platnosti právneho úkonu úpadcu, od neplatnosti ktorého sa odvíjala i neplatnosť následných prevodov, vrátane toho, na základe ktorého žalobca ako vlastník nadobudol majetok s poukazom na neplatnosť ďalších právnych úkonov. Samotné dôvody neplatnosti - absolútne neplatnosti sa však nemali týkať rozporu obsahu a účelu zmluvy so zákonom, ale rozporu s inou zmluvou, a to v nenaplnení nepomenovanej zmluvy, uzatvorenej úpadcom so svojimi veriteľmi č. 1 a č. 2 dňa 18. 07. 2001 v znení dodatkov č. 1 a 2, týkajúcej sa spôsobu splácania jeho záväzkov z úverových zmlúv a realizácie jeho platobného styku. Zákon však neplatnosť právneho úkonu z titulu rozporu právneho úkonu s iným právnym úkonom neupravuje.

Žalovaný ďalej poukazoval na to, že k prevodu práv a povinností z úpadcu na spoločnosť APROX SK, s. r. o., došlo bezodplatne - v rozpore s účelom zmluvy o výstavbe - uspokojení veriteľov SBD Viktória. K tomu súd prvého stupňa uviedol, že s postúpením práv a povinností zo zmluvy oboma účastníkmi zmluvy o výstavbe však počítala i samotná zmluva o výstavbe, uzatvorená medzi úpadcom ako stavebníkom č. 1 a Poľnobankou, a. s., ako stavebníkom č. 2 dňa 25. 10. 2001, bez stanovenia nejakých podmienok alebo obmedzení pre tú ktorú zmluvnú stranu. Ďalej s tým počítala aj inominátna zmluva zo dňa 18. 07. 2001 v znení dodatkov č. 1 a č. 2, pretože podľa jej obsahu náklady súvisiace s dostavbou stavebného diela sa mali uhrádzať práve z došlých príjmov a spôsobom stanoveným v zmluve.

Podľa čl. XI ods. 10 zmluvy o výstavbe, mohli účastníci tejto zmluvy až do právoplatného kolaudačného rozhodnutia postúpiť práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o výstavbe, resp. ich časť na tretiu osobu. Z ďalších ustanovení zmluvy o výstavbe vyplýva, že zmluvy museli byť uzatvorené v písomnej forme a podpisy účastníkov museli byť úradne overené. Tieto náležitosti v prípade zmlúv o postúpení práv a povinností, uzatvorených úpadcom so spoločnosťou APROX SK, s. r. o., dňa 27. 03. 2002 a 03.

04. 2002, dodržané boli. Uvedené zmluvné dojednanie spĺňalo náležitosti písomného súhlasu veriteľa s postúpením záväzkov pôvodného dlžníka v zmysle § 531 Obč. zákonníka. Pre prevod práv zákon žiadny súhlas nevyžaduje.

Zo zmluvy o výstavbe zo dňa 25. 10. 2001 nevyplýva žiadny finančný záväzok zmluvných strán - finančný záväzok úpadcu voči druhému účastníkovi zmluvy - Poľnobanke, a. s. Tento nebol vyjadrený ani napr. v zmluve uzatvorenej medzi Poľnobankou, a. s., a úpadcom, predmetom ktorej bolo postúpenie práv a povinností zo zmluvy o výstavbe k bytu č. 11, 13 a 43 (zhodných s predmetom zmluvy o postúpení práv a povinností, uzatvorenou úpadcom so spoločnosťou APROX, s. r. o., z 03. 04. 2002) a k bytu č. 53. Súd je toho názoru, že predmetom následných zmlúv o postúpení práv a povinností teda nemuseli byť práva a povinnosti, ktoré v základnej zmluve obsiahnuté neboli.

Zmluva o postúpení práv a povinností - konkrétne zmluva z 27. 03. 2002, ktorou boli na spoločnosť APROX, s. r. o., prevádzané práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe v rozsahu nebytového priestoru č. 13 na I. poschodí, však obsahovala aj ustanovenie č. 3 bod 8, podľa ktorého: „stavebník č. 70 (APROX, s. r. o.) dlhuje ku dňu podpísania tejto zmluvy stavebníkovi č. 1 čiastku 28 716 760,-- Sk“. Rovnaké ustanovenie obsahovala aj zmluva z 03. 04. 2002 - tu išlo o záväzok vo výške 6 182 162,-- Sk. Ďalej obsahovala záväzok, že „túto čiastku zaplatí stavebník č. 70 (APROX, s. r. o.) stavebníkovi č. 1 najneskôr do 15. 04. 2002“. Z uvedeného ustanovenia zmluvy je zrejmé, že nešlo o bezodplatný prevod práva a povinností. Obe zmluvy o postúpení práv a povinností ďalej obsahovali ustanovenie, podľa ktorého „táto pohľadávka bola cedovaná - postúpená na Poľnobanku, a. s., Bratislava, filiálku Bratislava a musí byť zaplatená výlučne na účet XXXXXXXX, kód banky XXXX“. Z obsahu zmluvy o zabezpečovanom postúpení pohľadávok, uzatvorenej úpadcom s Poľnobankou, a. s., s dátumom vyhotovenia dňa 27. 03. 2002, je zrejmé, že išlo o tzv. cesnú doložku, dojednanú s veriteľom úpadcu - Poľnobankou, a. s. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že uvedené ustanovenie zmluvy spĺňa nielen náležitosti uznania pohľadávky dlžníkom APROX SK, s. r. o., resp. i urovnania podľa § 585 Obč. zákonníka, t. j. pohľadávky vo výške 28 716 760,-- Sk, ale aj náležitosti relevantného písomného oznámenia veriteľa (SBD Viktória) voči svojmu dlžníkom APROX, s. r. o., že predmetná pohľadávka bola cedovaná „postúpená“ na Poľnobanku, a. s., Bratislava, filiálku Bratislava a musí byť dlžníkom zaplatená výlučne na účet XXXXXXXX kód banky XXXX. Išlo o účet banky, na ktorý sa malo platiť s dôsledkami zaplatenia - splatenia v prospech banky.

Za situácie existujúceho záväzku spoločnosti APROX, s. r. o., voči úpadcovi na úhradu ceny za získané práva zo zmluvy o výstavbe, táto musela byť v zmysle ust. čl. 3.34 a 3.3.5 dodatku č. 2 zo dňa 28. 03. 2002 k inominátnej zmluve zo dňa 18. 07. 2001, výhradne hradená na účet banky - t. j. v prospech veriteľa č. 1 (Poľnobanky, a. s.) a následne v prospech veriteľa č. 2 (Merkuria, s. s.) bez akejkoľvek možnosti uspokojenia ostatných veriteľov úpadcu. Súd prvého stupňa zistil dokazovaním, že aj v prípade nehnuteľností, ktorých výstavby sa týkala zmluva o výstavbe, financovaná úpadcom z úveru poskytnutého mu Poľnobankou, a. s., bolo zriadené zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, a to na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa. Existenciu záložného práva, a teda aj možnosť uspokojenia záložného veriteľa zo zálohy v prípade nesplatenia dlhu úpadcom si bol vedomý aj nový nadobúdateľ práv a záväzkov zo zmluvy o výstavbe podľa zmlúv o postúpení práv a povinností, uzatvorených dňa 27. 03. 2002 a dňa 03. 04. 2002 - APROX SK, s. r. o. Predmetné záložné právo však bolo vymazané z katastra nehnuteľností, pretože zaniklo v dôsledku právneho úkonu záložného veriteľa - UniBanky, a. s., (predtým Poľnobanky, a. s.), t. j. v dôsledku jednostranného vzdania sa záložného práva záložným veriteľom, označenom „kvitancia“, vyhotoveným dňa 26. 09. 2002. Až po odťažení nehnuteľností bankou touto kvitanciou sa následne vykonala podstatná časť prevodov nehnuteľností na ďalšie spoločnosti. Súd dospel k záveru, že nie je možné pripísať na vrub nepoctivosti úpadcu postup banky ako veriteľa, pretože išlo výlučne o jednostranný právny úkon záložného veriteľa a zároveň úverového veriteľa úpadcu. Neefektívnosť jeho postupu nie je dôvodom neplatnosti právneho úkonu. Takýto záver nevyplýva zo žiadneho kogentného ustanovenia zákona. Ani uzatvorenie nových záložných zmlúv s dátumom 24. 09. 2002 podľa názoru súdu prvého stupňa nie je právnou skutočnosťou, ktorá by spätne mohla spôsobiť neplatnosť zmluvy uzatvorenej dňa 27. 03. 2002.

Rozpor obsahu zmlúv o postúpení práv a povinností zo dňa 27. 03. 2002 a z 03. 04. 2002, na ktoré poukazoval žalovaný so zákonom, súdom zistený nebol. Pokiaľ žalovaný argumentoval, že cieľom zmluvy o prevode práv a záväzkov bolo vyhnúť sa splácaniu záväzkov voči svojim najväčším veriteľom a rovnako i tvrdenia o personálnom prepojení, nie sú dôvodom neplatnosti právneho úkonu - zmluvy, ale dôvodom odporovania právneho úkonu, vykonaného úpadcom, ktorého sa však žalovaný nedovoľoval. Navyše podľa § 16 ods. 3 posledná veta ZKV, v prípade tretích osôb prichádza do úvahy len vtedy, ak týmto tretím osobám boli známe okolnosti, odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti ich predchodcovi, čo však žalovaný nijako nedokazoval. Žalobkyňa bola v danom prípade vo vzťahu k úpadcovi iba tretou osobou.

Súd prvého stupňa ďalej poukázal na tú skutočnosť, že trestné stíhanie, začaté po vznesení obvinenia voči Romanovi Mokrému - konateľovi spoločnosti APROX SK, bolo zastavené uznesením Krajskej prokuratúry v Bratislave č. 2K 119/05-95 zo dňa 08. 11. 2010, právoplatným 04 .01. 2011 z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Nebolo možné prisvedčiť ani názoru žalovaného, ktorý videl v zmluvách uzatvorených medzi úpadcom a spoločnosťou APROX SK, s. r. o., zo dňa 27. 03. 2002 a 03. 04. 2002 a v následných zmluvách uzatvorených spoločnosťou APROX SK, s. r. o. a spoločnosťami PYRA, s. r. o., ISTROTECH, s. r. o., PROFIS SECURITY, s. r. o. a SIVA - BA, s. r. o., simuláciu právneho úkonu úpadcu darovania nehnuteľnosti úpadcom uvedeným štyrom spoločnostiam.

Súd prvého stupňa teda dospel k záveru, že zmluva uzatvorená medzi úpadcom a spoločnosťou APROX SK, s. r. o., dňa 27. 03. 2002, od neplatnosti ktorej odvodzoval žalovaný i neplatnosť ďalších zmlúv, je zmluvou platnou a úpadcovi v čase zapísania nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty, nesvedčalo ani vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ani iné právo oprávňujúce ho k zaradeniu do súpisu konkurznej podstaty. Existencia ručiteľského záväzku úpadcu, vyplývajúca úpadcovi z ust. čl. V bod 12 zmluvy o zabezpečovanom postúpení pohľadávky, uzatvorenej úpadcom a Poľnobankou, a. s., s dátumom vyhotovenia dňa 27. 03. 2002, takéto práva úpadcu nezakladalo. Takéto právo nevyplyvalo úpadcovi ani z ust. § 554 Obč. zákonníka. Súd prvého stupňa tiež uviedol, že nedospel k záveru o neplatnosti zmluvy ani z dôvodu obchádzania zákona a ani z dôvodu rozporu zmluvy s dobrými mravmi.

Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobkyňa ako vlastníčka nehnuteľnosti, bola aktívne legitimovaná v konaní a jej nárok na vylúčenie nehnuteľnosti je oprávnený.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a priznal žalobkyni a štátu právo na náhradu trov konania. Trovy štátu boli priznané vo výške 15,30 eur podľa § 148 O. s. p. Neúspešného účastníka súd prvého stupňa ďalej zaviazal podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu, pretože žalobkyňa bola od platenia súdneho poplatku oslobodená uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Obo 138/2006-40 zo dňa 15. 11. 2006.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný podaním zo dňa 27. 06. 2012. Navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Súčasne žiadal priznať žalovanému trovy konania.

Odvolanie odôvodnil tým, že súd vec nesprávne právne posúdil, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutkový stav veci, nesprávne vyhodnotil všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré sú obsahom súdneho spisu a tým dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym právnym záverom.

Žalovaný poukázal na nesprávny záver súdu, na základe ktorého vyvodil, že dôvody žalovaným napádanej absolútnej neplatnosti zmlúv sa nemali týkať rozporu obsahu a účelu zmluvy so zákonom, ale rozporu zmluvy s inou zmluvou, a to v nenaplnení nepomenovanej zmluvy, uzatvorenej dňa 18. 07. 2001 medzi SBD Viktória a jeho veriteľmi Poľnobanka, a. s. a MERKURIA, a. s. Žalovaný zdôrazňuje, že počas konania neustále opakoval skutočnosti a predkladal dôkazy, ktoré preukazovali, že zmluvné strany

konali pri prevodoch nehnuteností v rozpore s dobrými mravmi a tieto úkony sú tiež v rozpore so zákonom, pretože pri uvedených úkonoch nedošlo k prejavu vážnej vôle previesť odplatne tieto nehnuteľnosti na APROX, s. r. o. Od počiatku bolo úmyslom, vôľou a cieľom zúčastnených osôb darovanie nehnuteľností štyrom spoločnostiam spôsobom tunelovania úpadcu s úmyslom poškodiť SBD Viktória a jeho veriteľov a profitovať s takto nepoctivo nadobudnutých nehnuteľností a zároveň s cieľom znemožniť správcovi konkurznej podstaty uplatňovanie pohľadávok na zaplatenie ceny nehnuteľností od ich nadobúdateľov. Spôsob a okolnosti týchto prevodov nasvedčujú, že tieto prevody neboli iba v rozpore s dobrými mravmi, ale došlo tiež k podvodnému konaniu. I keď v trestnom konaní sa nepreukázalo, že konateľ APROXU N. J. sa pri uvedených prevodoch nedopustil trestného činu, z výsledkov dokazovania v trestnom konaní vyplýva, že dôvod na vedenie trestného stíhania vo veci realizácie predmetných prevodov bol voči H. W., ktorý však bol pred začatím trestného konania zavraždený. Išlo teda o podvodné konanie. Skutočnosť, že okamžite po výmaze záložného práva v katastri nehnuteľností, boli tieto nehnuteľnosti prevedené v rovnaký deň, rovnakými zmluvami na ďalšie subjekty, súd vôbec žiadnym spôsobom nehodnotil. Išlo teda o vopred pripravený a realizovaný scenár bezodplatného získania nehnuteľností. Spôsob konania účastníkov týchto úkonov je zjavne úmyselným tunelovaním SBD Viktória a toto konanie nemožno považovať za úkon v súlade s dobrými mravmi. Je zároveň zjavné, že pri týchto úkonoch nebola prejavovaná vážna a slobodná vôľa zmluvných strán a pre absenciu tejto rozhodujúcej náležitosti sú tieto úkony aj z tohto dôvodu neplatné pre ich rozpor so zákonom. Podľa názoru žalovaného sú tieto zmluvy absolútne neplatné, pričom ani dobromyseľnosť na strane žalobcu nemôže konvalidovať tieto absolútne neplatné úkony. Vážna vôľa zmluvných strán odplatne prevádzať nehnuteľnosti od počiatku nebola, a to ani jednej zmluvnej strane a odplata pri prevode nehnuteľností bola v zmluvách uvedená len formálne, pričom strany vedeli, že k zaplateniu odplaty nikdy nepríde. Za nesprávny považuje žalovaný tiež záver súdu, že obsahom čl. III bod 8 zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 27. 03. 2002 a zo dňa 03. 04. 2002 je oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky postupníkovi a ani záver, že by obsahom tohto ustanovenia zmlúv bolo uznanie pohľadávky alebo urovnanie podľa § 585 Obč. zákonníka. V danom prípade bolo preukázané, že nešlo o cedovanie pohľadávok, ako vyvodil konajúci súd, ale len o presmerovanie platieb na stanovený účet. Žiadna zmluva o postúpení pohľadávok z SBD Viktória na Poľnobanku nikdy uzatvorená nebola. Ďalej uviedol, že obsahom čl. III bod 8 zmlúv o postúpení práv a povinností zo dňa 27. 03. 2002 a zo dňa 03. 04. 2002, nie je uznanie pohľadávok či urovnanie pohľadávok. Nie je možné súhlasiť ani so záverom súdu vyjadreného vo vzťahu ku kvitancii UniBanky zo dňa 26. 09. 2002, ktorou došlo k nahradeniu dovtedajšieho záložného práva novým záložným právom, ktorým došlo ku zmene predmetu zálohu inými nehnuteľnosťami, ktoré neboli predmetom prevodu medzi SBD Viktória a APROX, s. r. o. Účelom zámeny záložných práv bolo jednoznačne odťažiť predmetné nehnuteľnosti, aby spoločnosti, ktoré boli ich vlastníčkami, mohli tieto nehnuteľnosti ako „čisté“ odplatne prevádzať na iné osoby. To, že išlo o vopred pripravený scenár tunelovania a tým získania bezodplatne predmetných nehnuteľností za účelom ich predaja a nepocitového obohatenia vopred určených osôb, potvrdzuje aj fakt, že okamžite po výmaze záložného práva sa vykonali prevody takmer všetkých nehnuteľností zo štyroch spoločností na tretie osoby, a to rovnakými zmluvami a v rovnaký deň. Nemožno súhlasiť ani so záverom súdu, že uzatvorenie nových záložných zmlúv nemôže mať vplyv na platnosť skôr uzatvorenej zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 27. 03. 2002. Keďže účelové konanie účastníkov týchto zmlúv je práve dôkazom konania v rozpore s dobrými mravmi, konania v rozpore so zákonom re nedostatok vážnosti vôle pri uzatváraní zmlúv o prevode nehnuteľností z SBD Viktória na APROX, ako i následné prevody. Táto neplatnosť sa preto priamo týka i predmetnej zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 27. 03. 2002. Žalovaný sa tiež nestotožňuje so záverom súdu, že v predmetnej veci bolo možné riešiť neplatnosť zmlúv formou odporovateľnosti právnych úkonov. U absolútne neplatného právneho úkonu nemožno hovoriť o odporovateľnosti právneho úkonu, pretože tento právny inštitút možno uplatniť vtedy, ak ide o platný právny úkon.

Odvolateľ ďalej poukázal na tú skutočnosť, že v prípade zmlúv o postúpení práv a povinností z SBD Viktória na APROX, ako i zmlúv o postúpení práv a povinností z APROX na štyri spoločnosti, išlo o jednoznačný prípad disimulácie právnych úkonov, pretože účastníci týchto zmlúv simulovali uzatvorenie odplatných prevodov nehnuteľností, avšak v skutočnosti išlo o bezodplatné prevody - darovanie. Cieľom disimulácie bolo, aby sa osoby stojace za týmito spoločnosťami obohatili. Aj z tohto dôvodu považuje

predmetné zmluvy za absolútne neplatné, pričom ani dobromyseľnosť na strane žalobcu nemôže konvalidovať tieto absolútne neplatné právne úkony.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 20. 08. 2012. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne, a to ako po skutkovej, tak aj právnej stránke. Dôvody, ktoré sú vyjadrené v obsahu odvolania, sa systematicky opakujú vo všetkých podaniach a boli v rámci dokazovania nielen v rámci konania Okresného súdu Bratislava IV č. k. 24 C 237/2007, ako aj v iných konaniach v plnom rozsahu vyvrátené. Zdôraznil, že žalobcovia sú po dobu 10 rokov systematicky obmedzovaní na svojich vlastníckych právach podávaním rôznych žalôb, a to zo strany správcu konkurznej podstaty, ktorý z hľadiska zákona nemôže byť od roku 2006 správcom konkurznej podstaty žiadneho subjektu, keďže pre nesplnenie zákonných podmienok bol vyškrtnutý zo zoznamu správcov konkurznej podstaty vedeným Ministerstvom spravodlivosti SR. Odvoláva sa na stanoviská Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré jednoznačne potvrdzujú ochranu dobromyseľne nadobudnutých vlastníckych práv, a teda už priam prinajmenej z toho hľadiska nemôže po dobu 10 rokov dochádzať k ich obmedzovaniu. Súd prvého stupňa vykonal vo veci rozsiahle a podrobné dokazovanie. Na základe vykonaného dokazovania dospel k správne skutkovému a právne zisteniu a rozhodol správne. Dôvody odvolania sú len filozofickými a účelovými konštrukciami bez náležitého dôkazného opodstatnenia, pričom tvrdenia žalovaného boli preukázané ako neopodstatnené. Žalobca poukazuje tiež na rozhodnutia súdov v prípadoch určovacích žalôb, ktoré podával správca a ktoré boli zamietnuté, ako aj na rozhodnutia Krajského súdu Bratislava v prípade vylučovacích žalôb, o ktorých bolo už právoplatne rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalovaného podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Žalovaný v odvolaní neuviedol, o ktorý konkrétny odvolací dôvod opiera odvolanie. Uviedol, že súd nesprávne právne posúdil vec, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutkový stav veci, nesprávne vyhodnotil všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré sú obsahom súdneho spisu a ktoré boli počas pojednávania vykonané na objektívne zistenie rozhodujúcich skutočností a tým dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym právne záverom. Z obsahu odvolania možno vyvodiť, že žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p. - súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, písm. d/ - súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, písm. f/ - rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ani jeden z tvrdených odvolacích dôvodov nie je v prejednávannej veci daný.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd nevykonával účastníkom navrhnutý dôkaz (napr. z dôvodu, že ho nepovažoval za pre vec rozhodujúci), spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť. Iba samotná skutočnosť, že súd nevykonával účastníkmi navrhnuté dôkazy, nie je spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a viesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, ich súd nezisťoval, a vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

Súd prvého stupňa vykonal všetky žalovaným navrhnuté dôkazy, ktoré boli podkladom pre úplné zistenie skutkového stavu. Žalovaný v odvolaní ani neoznačil, ktorý navrhnutý dôkaz, potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa nevykonával. V odvolaní uviedol len, že zo strany súdu došlo k neúplnému zisteniu skutkového stavu. Odvolací súd preto dospel k záveru, že odvolací

dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p. nebol zistený.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu. Súd na základe vykonaných dôkazov dospeje k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ide o nesprávne skutkové zistenie, na základe ktorého súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je vzájomná súvislosť, keď príčinou nedostatočných skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, ale vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo, alebo inak z hľadiska závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej súd aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená, že vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne na daný skutkový stav nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Žalovaný len všeobecne v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec. Neuvedol však, v čom vidí túto nesprávnosť, či v nesprávne použitej právnej norme, resp. ktorý právny predpis mal byť správne použitý, alebo či došlo k jeho nesprávnej aplikácii.

Odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa v danom prípade použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, to znamená, že z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Odvolací súd sa v zmysle § 219 ods. 2 O. s. p. stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Na doplnenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza, že predmetom odvolacieho konania je vylúčenie zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu nebytový priestor č. 12/03 na I. poschodí X., spolu s podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti 4345/591115 nachádzajúce sa v objekte na parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, zapísané na LV č. XXXX k. ú. X., obec U., mestská časť X., a to v zmysle § 19 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších doplnkov (ďalej len ZKV).

V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa ako stavebníčka č. 76 nadobudla práva a povinnosti zmluvy o výstavbe k nehnuteľnostiam - nebytovému priestoru č. 3, nachádzajúcemu sa na I. poschodí v objekte na X., ako aj 4345/591115 spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch a zariadeniach domu v

rozsahu budúceho nebytového priestoru polyfunkčného objektu - objekt č. 6, nachádzajúcich sa na parcelách č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, zapísaných na LV č. XXXX, kat. územie X., obec U. - mestská časť Karlova Ves, na základe zmluvy, uzatvorenej dňa 24. 04. 2002, a to so stavebníkom č. 73 - ISTROTECH, spol. s r. o. Záznam do katastra bol katastrom nehnuteľností vykonaný dňa 06. 05. 2002 pod Z-1068/02, a to na návrh podaný dňa 25. 04. 2002. Do katastra nehnuteľností bola zapísaná zmluva o výstavbe pod V-3903/01 zo dňa 08. 11. 2001 - VZ 180/02 a tiež zmluva o postúpení práv a povinností zo dňa 27. 03. 2002 a VZ 722/02 - záznamom.

Úpadca ako stavebník č. 1 a Poľnobanka, a. s., ako stavebník č. 2, uzatvorili dňa 25. 10. 2001 zmluvu o výstavbe podľa § 21 a nasl. zákona č. 182/1993 Z. z., ktorej predmetom bolo vymedzenie vzájomných práv a povinností pri nadobúdaní vlastníctva k bytom alebo nebytovým priestorom a jej účelom bolo zabezpečiť výstavbu obytného domu - objektu „polyfunkčný objekt s garážami č. 6 - Dlhé diely“, realizované v U., kat. územie X., na parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, zapísaných na LV č. XXXX k. ú X.. Na stavbu bolo vydané stavebné povolenie Okresného úradu Bratislava IV - odboru životného prostredia č. 99/131/G/7/Gš/08H zo dňa 28. 01. 1999. Dom mal pozostávať z nebytových a bytových priestorov, špecifikovaných v zmluve, pričom zmluva rozlišovala byty a nebytové priestory, nadobudnuté stavebníkom č. 1 (SBD Viktória) a byty a nebytové priestory nadobúdané stavebníkom č. 2 (Poľnobanka, a. s.). Stavebníci zároveň pristúpili k záložnému právu v prospech stavebníka č. 2 podľa V-4011/98 zo dňa 31. 08. 1998 a V-6479/99 zo dňa 29. 07. 1999. Podľa čl. XI zmluvy o výstavbe bod 10 stavebníci mohli až do právoplatného kolaudačného rozhodnutia na stavbu polyfunkčný objekt s garážami č. 6 Dlhé diely postúpiť práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, resp. ich časť na tretiu osobu. Postúpenie práv a povinností muselo mať písomnú formu a podpisy účastníkov museli byť notársky overené. Kolaudačné rozhodnutie bolo vydané Okresným úradom Bratislava IV, odbor životného prostredia pod č. 2002/000870/H/36/Gš/08H zo dňa 22. 04. 2002, právoplatné dňa 07. 05. 2002.

Písomnými zmluvami zo dňa 27. 03. 2002 a zo dňa 03. 04. 2002 postúpil úpadca ako stavebník č. 1 práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe stavebníkovi č. 70 spoločnosti APROX SK, s. r. o., Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, ktorá ich ďalej následne previedla štyrmi zmluvami zo dňa 10. 04. 2002 na spoločnosti PYRA, spol. s r. o., Kříkova 14, 821 07 Bratislava, ISTROTECH, s. r. o., Cintorínska 17, 811 08 Bratislava, SIVA - BA, s. r. o., J. Váruma 11, 010 01 Žilina a PROFIS SECURITY, s. r. o., Šustekova 37, 851 04 Bratislava. Práva a povinnosti, týkajúce sa nebytového priestoru žalobkyne boli prevedené na spoločnosť ISTROTECH, spol. s r. o., zmluvou o postúpení práv a povinností zo dňa 10. 04. 2002.

Dňa 18. 07. 2001 uzatvoril úpadca ako dlžník zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obch. zákonníka s Poľnobankou, a. s., Vajnorská 21, 832 65 Bratislava, IČO: 00 681 709 ako veriteľom 1, MERKURIA, a. s., Družstevná 2, 831 04 Bratislava, IČO: 35 801 913 ako veriteľom 2 v znení dodatkov č. 1 zo dňa 25. 10. 2001 a č. 2 zo dňa 28. 03. 2002. Ďalej úpadca uzatvoril aj zmluvu o zabezpečovacom postúpení pohľadávky s dátumom vystavenia dňa 27. 03. 2007 s overením podpisov úpadcu dňom 04. 04. 2002, a to s Poľnobankou, a. s., ako postupníkom č. 1, MERKURIA, a. s., ako postupníkom č. 2 a Stavebným bytovým družstvom Viktória ako postupcom.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. 09. 2003 pod sp. zn. 4K 22/2003 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu žalovaného a žalovaný ako správca konkurznej podstaty zaradil dňa 17. 02. 2004 predmetný bytový priestor spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu vo vlastníctve žalobkyne do súpisu konkurznej podstaty. Na výzvu súdu žalobkyňa podala žalobu o vylúčenie vecí zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu, a to v lehote stanovenej vo výzve.

Podľa § 19 ods. 1 ZKV, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie vecí do súpisu.

Súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal

žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnené (§ 19 ods. 2 ZKV).

Z citovaného ustanovenia § 19 ods. 1 ZKV vyplýva, že správca konkurznej podstaty zapíše do súpisu podstaty každú vec, o ktorej predpokladá, že patrí do podstaty, a to aj v prípade pochybností. Na druhej strane ust. § 19 ods. 2 ZKV umožňuje osobe, do práv ktorej sa zapísaním vecí do podstaty zasiahlo, aby podala tzv. vylučovaciu žalobu.

Žalobca v konaní tvrdil, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností na základe zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 24. 04. 2002 zo stavebníka č. 73 ISTROTECH, spol. s r. o., Cintorínska 17, 811 08 Bratislava, na stavebníka č. 76 T. H., bytom E. XXXX/X, U.. Dohodnutá kúpna cena za nebytový priestor bola 955 900,-- Sk, ktorá bola spoločnosti ISTROTECH, s. r. o., uhradená. Žalovaný spochybňoval vlastnícke právo žalobcu s poukazom na absolútnu neplatnosť právnych úkonov, ktoré predchádzali uzavretiu hore uvedenej zmluvy. Tvrdil, že zmluva o postúpení práv a povinností, uzavretá 03. 04. 2002 medzi úpadcom a spoločnosťou APROX, spol. s r. o., je absolútne neplatným právnym úkonom pre nedostatok vážnej vôle, pre rozpor so zákonom a jeho obchádzanie a pre rozpor s dobrými mravmi, v dôsledku čoho sú neplatné aj ďalšie nadväzujúce zmluvy a v konečnom dôsledku aj zmluva, na základe ktorej žalobca nadobudol vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam. Žalovaný v konaní uvádzal, že preukázal, že zmluvné strany konali pri prevodoch nehnuteľností v rozpore s dobrými mravmi a rovnako že tieto úkony sú v rozpore so zákonom, pretože pri uvedených úkonoch nedošlo k prejavu vážnej vôle previesť odplatne tieto nehnuteľnosti na APROX. Podľa jeho názoru od počiatku úmyslom, vôľou a cieľom zúčastnených osôb bolo darovanie nehnuteľností štyrom spoločnostiam fiktívnymi úkonmi a zhodným organizovaným konaním personálne prepojených osôb. Podľa jeho názoru prevody neboli iba v rozpore s dobrými mravmi, ale došlo k podvodnému prevodu.

Podľa § 37 zák. č. 40/1964 Zb. v znení zmien a doplnkov (ďalej len Občiansky zákonník), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 Obč. zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle citovaného ustanovenia § 39 Obč. zákonníka je právny úkon, ktorý nie je dovolený, čo znamená, že svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo zákon obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Absolútnu neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 37 Obč. zákonníka spôsobuje aj nedostatok vážnej vôle, smerujúcej k tomu, aby sa urobil právny úkon (napr. pri hre, vyučovaní, ako žart a pod.).

Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, že právny úkon stavebníka č. 1 (úpadcu), ktorým postúpil časť práv a povinností zo zmluvy o výstavbe na spoločnosť APROX, s. r. o., je dovoleným právnym úkonom, ktorý bol urobený vážne a svojím obsahom a účelom neodporuje zákonu, neobchádza zákon, ani sa neprieči dobrým mravom v zmysle citovaných ustanovení.

Z dokazovania, vykonaného súdom prvého stupňa nevyplýva, že stavebník 1 neprejavil vážnu vôľu previesť časť práv a povinností zo zmluvy o výstavbe na ďalšieho stavebníka v súlade s touto zmluvou. Zmluva o výstavbe v čl. XI bod 10 obsahovala dohodu účastníkov o ich práve postúpiť práva a povinnosti z tejto zmluvy alebo ich časť na tretie osoby do právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia na stavbu, súčasťou ktorej boli aj predmetné nehnuteľnosti. Zmluva neobsahovala ďalšie podmienky, ani obmedzenia pre zmluvné strany v súvislosti s postúpením práv a povinností zo zmluvy, okrem stanovenia písomnej formy a spôsobu podpísania tohto právneho úkonu. Je nesporné, že kolaudačné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 07. 05. 2002. Z dokazovania je zrejmé, že zmluvy o postúpení práv a povinností zo zmluvy o výstavbe boli uzavreté dňa 28. 03. 2002 a 03. 04. 2002 do právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia na stavbu a vo forme dohodnutej v čl. XI bod 10 zmluvy o výstavbe. Z uvedeného vyplýva, že stavebník 1 rovnakou formou ako nadobudol práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe od stavebníka 2, prejavil vážnu vôľu tieto následne postúpiť na tretiu osobu a takýto právny

úkon v súlade so zmluvou a zákonom nemožno považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi.

Zmluva o postúpení práv a povinností - konkrétne zmluva z 27. 03. 2002, ktorou boli na spoločnosť APROX, s. r. o., prevádzané práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe v rozsahu nebytového priestoru č. 3 na I. poschodí, obsahovala ust. čl. III bod 8, podľa ktorého: „stavebník č. 70 APROX, s. r. o., dlhuje ku dňu podpisania tejto zmluvy stavebníkovi č. 1 čiastku 28 716 760,-- Sk“. Rovnaké ustanovenie obsahovala i zmluva z 03. 04. 2002. Tu išlo o záväzok vo výške 6 182 162,-- Sk. Ďalej obsahovala záväzok, že: túto čiastku zaplatí stavebník č. 70 (APROX, s. r. o.) stavebníkovi č. 1 najneskôr do 15. 04. 2002. Z uvedeného ustanovenia zmluvy teda vyplýva, že nešlo o bezodplatný prevod práv a povinností. V tejto súvislosti, je potrebné uviesť, že z hľadiska posúdenia platnosti zmluvy nie je podstatnou náležitosťou dohoda o odplate. Skutočnosť, či odplata (a v akej výške) bola druhej zmluvnej strane zaplatená, je právne významnou skutočnosťou pre posudzovanie odporovateľnosti právneho úkonu, nie však pre posudzovanie jeho platnosti. V súvislosti s námietkami neplatnosti ďalších právnych úkonov je treba tiež uviesť, že predmetom konania nie je určenie vlastníckeho práva, ani posudzovanie platnosti alebo neplatnosti platných úkonov následne uzatvorených spoločnosťou APROX, s. r. o., s ďalšími osobami.

Pretože predmetom konania je vylúčenie veci z konkurznej podstaty v zmysle § 19 ods. 2 ZKV súd prvého stupňa správne predbežne zisťoval, či úpadca je vlastníkom sporných nehnuteľných vecí zapísaných do konkurznej podstaty. Súd prvého stupňa doplnil dokazovanie v smere naznačenom odvolacím súdom v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí a na základe dostatočne zisteného skutkového stavu dospel k správne právnomu záveru, že úpadca platne previedol práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe, týkajúce sa predmetných nehnuteľností na spoločnosť APROX, s. r. o., v dôsledku čoho žalovaný zaradil predmetné nehnuteľnosti do súpisu konkurznej podstaty úpadcu neoprávnene a nárok žalobcu na ich vylúčenie z konkurznej podstaty v zmysle § 19 ods. 2 ZKV je oprávnený.

Odvolací súd tiež poukazuje na uznesenie Krajskej prokuratúry Bratislava zo dňa 08. 11. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 04. 01. 2011 č. k. 2Kv/119/05-95, ktorým rozhodol, že trestné stíhanie obvineného N. J. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona, ktorý bol konateľom spoločnosti APROX, s. r. o., Bratislava, zastavil z dôvodu, že tento skutok nie je činom. Z citovaného uznesenia vyplýva, že z trestného oznámenia vyplynulo, že v čase podpisu zmluvy s SBD Viktória mal konateľ spoločnosti N. J. úmysel za postúpenie práv nezaplatiť. Tento záver bol však vykonanými dôkazmi vyvrátený, pretože bolo zistené, že napriek skutočnosti, že v ďalších zmluvách o postúpení práv a povinností medzi spoločnosťou APROX a ďalšími štyrmi spoločnosťami nie je uvedená cena, táto bola dohodnutá osobitne a bola i zaplatená, o čom svedčia i pokladničné doklady, podpísané obvineným J. a konateľmi ďalších spoločností, ako i výpovede obvineného, ako i svedkov. Vykonanými dôkazmi bola tiež potvrdená obrana obvineného J., že nemal úmysel niekoho uviesť do omylu, ani nikoho neuviedol do omylu pri podpisovaní zmlúv o postúpení práv a povinností zo dňa 27. 03. 2002 a 03. 04. 2002. Tiež z vykonaného dokazovania vyplýva, že úmyslom strán, uzatvárajúcich zmluvy o postúpení práv a povinností, nebolo poškodenie SBD Viktória, resp. jej veriteľov Poľnobanky a spoločnosti MERKURIA.

K ďalšej námietke odvolateľa, týkajúcej sa záložného práva k nehnuteľnostiam, odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje so závermi a odôvodnením uvedených v rozsudku súdu prvého stupňa. Záložné právo bolo vymazané z katastra nehnuteľností, pretože zaniklo v dôsledku právneho úkonu záložného veriteľa - Unibanky a. s. (predtým Poľnobanky, a. s.- kvitancia zo dňa 26. 09. 2002). Vykonaním tohto úkonu bankou došlo k podstatnej časti prevodu nehnuteľností na ďalšie spoločnosti. Neefektívnosť postupu, ani uzatvorenie nových záložných zmlúv zo dňa 24. 09. 2002 nie je dôvodom neplatnosti právneho úkonu, a teda neplatnosti zmluvy uzatvorenej dňa 27. 03. 2002.

Odvolací súd súhlasí s názorom odvolateľa, že odporovať mohol len platnému právnomu úkonu a keďže podľa jeho názoru zmluvy a postup pri uzatváraní zmlúv bol absolútne neplatný v rozpore s dobrými mravmi, preto nebol dôvod na podávanie žaloby, ktorou by sa domáhal odporovateľnosti právneho

úkonu. Dôvody, týkajúce sa personálneho prepojenia a osôb, ktoré vystupovali a podpísovali zmluvy o prevode nehnuteľností, nie sú však dôvodmi pre určenie neplatnosti právneho úkonu.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil, keďže tento je vo výroku vecne správny.

Právo na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo úspešnému žalobcovi. Odvolací súd mu však náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p. v stanovenej lehote nevyčísľil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.